

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนด้วยการโต้ตอบทางสรีระ กับที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนตามคู่มือครู ผู้วิจัยขอเสนอวิธีการวิจัยตามหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. ขั้นตอนการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ขั้นตอนของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนของการวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา พ.ศ. 2539 เพื่อคัดเลือกจุดประสงค์การเรียนรู้ของการฟัง และการพูด ศึกษาคู่มือครู แบบเรียนและขอบข่ายของวิชาที่จะสอน
2. ศึกษาและคัดเลือกเนื้อหาการฟัง การพูด ที่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ทักษะการฟัง และการพูด ซึ่งพิจารณาคัดเลือกเนื้อหาที่ตรงตามหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา พ.ศ. 2539 โดยคัดเลือกจากแบบเรียนและแหล่งวิชาการต่าง ๆ ซึ่งเป็นเนื้อหาที่ผู้วิจัยเลือกโดยพิจารณาความยากง่ายอยู่ในระดับเดียวกันกับหนังสือเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้ใช้เป็นหนังสือเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
3. ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาที่คัดเลือกมาในแต่ละเรื่องก่อนสร้างแผนการสอนโดยใช้วิธีสอนด้วยการโต้ตอบทางสรีระและแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

- (1) แผนการสอนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนด้วยการโต้ตอบทางสระ จำนวน 12 แผน แผนละ 3 คาบ รวม 36 คาบ
- (2) แผนการสอนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนตามคู่มือครู จำนวน 12 แผน แผนละ 3 คาบ รวม 36 คาบ
- (3) แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง เป็นข้อทดสอบแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 20 ข้อ ซึ่งได้หาคุณภาพแล้ว
- (4) แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูด เป็นข้อทดสอบแบบอัตนัย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 2 ข้อ ซึ่งได้หาคุณภาพแล้ว

5. การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือที่สร้างขึ้น ด้วยการนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ได้แก่ ศึกษานิเทศก์ของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยนาท 1 คน อาจารย์ที่สอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา 1 คน และอาจารย์ที่สอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา 1 คน ประเมินความเหมาะสม ตรวจสอบความถูกต้อง ให้คำแนะนำตามเกณฑ์ ตามเนื้อหา และตามจุดประสงค์การเรียนรู้

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

- (1) หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของแบบประเมินความเหมาะสมของแผนการสอนด้วยการโต้ตอบทางสระ จำนวน 12 แผน แผนการสอนตามคู่มือครู จำนวน 12 แผน และของแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 2 ข้อ
- (2) หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อทดสอบวัดความสามารถในการฟังกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- (3) หาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง จำนวน 20 ข้อ
- (4) หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง จำนวน 20 ข้อ
- (5) เปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ หลังการทดลองของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนด้วยการโต้ตอบทางสระกับวิธีสอนตามคู่มือครู ด้วยการทดสอบแบบที (t-test) กรณีกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระแก่กัน (Dependent)
- (6) เปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ หลังการทดลองระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนด้วยการโต้ตอบทางสระกับวิธีสอนตามคู่มือครู ด้วยการทดสอบแบบที (t-test) กรณีกลุ่มตัวอย่างเป็นอิสระแก่กัน (Independent)

7. การสรุปผล และอภิปรายผลการวิจัย ที่ผู้วิจัยได้สรุปผลและอภิปรายผล ตาม จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ โดยเปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนด้วยการ ได้ตอบทางสรีระกับที่ได้รับการสอน โดยใช้วิธีสอนตามคู่มือครู

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่กำลังเรียนใน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอหันคา สำนักงานการ ประถมศึกษาจังหวัดชัยนาท จำนวน 836 คน จาก 6 กลุ่มโรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลหันคา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอหันคา สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยนาท จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องละ 38 คน รวมทั้งสิ้น 76 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายแบบหลายขั้นตอน ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

- (1) สำรวจจำนวนกลุ่มโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอหันคา พบว่ามี 6 กลุ่มโรงเรียน
- (2) สุ่มกลุ่มโรงเรียนมา 1 กลุ่มจาก 6 กลุ่มโรงเรียนโดยการจับสลาก ปรากฏว่าได้ กลุ่มโรงเรียนหันคา
- (3) สำรวจจำนวนโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนหันคา พบว่ามี 7 โรงเรียน
- (4) สุ่มมา 1 โรงเรียน ด้วยการจับสลาก ปรากฏว่าได้โรงเรียนอนุบาลหันคา ซึ่งมี นักเรียนชั้น ป.5 จำนวน 4 ห้องเรียน มีนักเรียน ห้องละ 38 คน ซึ่งนักเรียนแต่ละห้องจัดแบบคละ ความสามารถ เก่ง ปานกลาง อ่อน
- (5) สุ่มนักเรียนมา 2 ห้อง ด้วยการจับสลาก
- (7) สุ่มนักเรียนมา 1 ห้อง เพื่อเป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนด้วยการ ได้ตอบทางสรีระ และอีกห้องเป็นกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอน โดยใช้วิธีสอนตามคู่มือครู

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการในการวิจัย มีดังนี้

1. แผนการสอน โดยใช้วิธีสอนด้วยการ ได้ตอบทางสรีระจำนวน 12 แผน
2. แผนการสอน โดยใช้วิธีสอนตามคู่มือครู จำนวน 12 แผน
3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง

4. แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูด

1. การสร้างแผนการสอนโดยใช้วิธีสอนด้วยการโต้ตอบทางสรีระ มีขั้นตอนดังนี้

(1) ศึกษาแนวคิดทฤษฎี เกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาตามทฤษฎีปรัชญาของชอมสกี (Chomsky) จิตวิทยาของสกินเนอร์ (Skinner) สมองกับการเรียนรู้ภาษาของแอสเชอร์ (Asher) การเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศของแครชเชน (Krashen) และการสอนภาษาแบบธรรมชาติ (The Natural Approach) ของ ริชาร์ด – อมาโต (Richard – Amato)

(2) ศึกษาวิธีสอนด้วยการโต้ตอบทางสรีระ (Total Physical Response) จากหนังสือฐานข้อมูล และเอกสารต่าง ๆ ดังนี้

1) หนังสือ Learning Another Language Through Actions : The Complete teacher's Guidebook

2) ฐานข้อมูลเรื่อง Total Physical Response : ESL Techniques และ TPR Is More Than Command

3) หนังสือหลักสูตรภาษาอังกฤษประถมศึกษา พุทธศักราช 2539 ในเรื่องของจุดประสงค์และผลการเรียนรู้ ขอบข่ายเนื้อหาทางภาษา และแนวการจัดการเรียนการสอน

4) หนังสือคู่มือจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา เล่ม 1 – 2 หนังสือ The Children Response TPR and Beyond หนังสือ English Is Fun เล่ม 1- 4

(3) การพัฒนาวิธีการสอนด้วยการโต้ตอบทางสรีระมีลำดับขั้นตอน ในภาพ 3.1 ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1	ขั้นตอนที่ 2	ขั้นตอนที่ 3
1.วิเคราะห์ข้อมูล แนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ 2. คัดเลือกเอกสารที่ เกี่ยวข้อง 3. กำหนดแผนการวัด และประเมินผล	1. ศึกษาสภาพปัญหา กำหนดวิธีสอนด้วยการ โต้ตอบทางสรีระ 2. กำหนดวัตถุประสงค์ 2.1 ให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดใน ระดับเบื้องต้น 2.2 มีความสามารถในการสื่อสาร 2.3 สื่อความหมายกับเจ้าของภาษาได้ 3. วิเคราะห์วัตถุประสงค์ 3.1 เพื่อฝึกปฏิบัติการตอบโต้ภาษาในรูปแบบ ของประโยคคำสั่งเป็นสำคัญ 4. วิเคราะห์ผู้เรียน 4.1 บทบาทเป็นผู้ฟังและผู้แสดงในระยะแรก 5. เขียนวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม 5.1 เน้นการฟังที่มีความหมาย โดยแสดงออกทางภาษากาย 5.2 การใช้ประโยคคำสั่งในการพูด 6. สร้างข้อทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน 7. พัฒนาวิธีสอนด้วยการโต้ตอบทางสรีระ 7.1 สร้างแผนการสอนจำนวน 12 แผน 8. พัฒนาสื่อการเรียนการสอน 8.1 น้ำเสียง, ท่าทางของครู, สื่อของจริง 9. ทดลองใช้วิธีสอนด้วยการโต้ตอบทางสรีระ 10. ปรับปรุงแก้ไข 11. นำแผนการสอนด้วยการโต้ตอบทางสรีระ ไปใช้สอน	การเสริมแรง จูงใจ 1.การไม่เร่งให้ ผู้เรียนพูด 2. การให้คำ ชมเชย 3. การใช้คำสั่ง ที่ซับซ้อน 4.ผู้เรียน สามารถตรวจ สอบและ ประเมินความ ก้าวหน้าใน การเรียน วัดความ สามารถใน การฟังและ การพูด ภาษาอังกฤษ

ภาพที่ 3.1 ขั้นตอนในการพัฒนาแผนการสอนด้วยการโต้ตอบทางสรีระ

(4) สร้างแผนการสอนจำนวน 12 แผน ประกอบด้วยสาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และบันทึกผล หลังการสอน ใช้เวลาในการสอน 36 คาบ 12 ชั่วโมง ผู้วิจัยได้ตัดแปลงและจัดเนื้อหาขึ้นใหม่ 4 เรื่อง ได้แก่ Commands, The Body, Shapes และ Clock Time โดยมีรายละเอียด ดังนี้

แผนการสอนที่	เรื่อง	หัวข้อเนื้อหา
1	Commands	Laugh or Cry
2	Commands	Eating Grapes
3	Commands	Plant a Seed
4	The Body	Parts of the Body
5	The Body	My Bath
6	The Body	A Monster
7	Shapes	A Paper Hat
8	Shapes	Making Symbols
9	Shapes	An Ice Cream Cone and a House
10	Clock Time	Telling the Time
11	Clock Time	Daily Routines
12	Clock Time	Last Night

2) ขั้นตอนการสอน

ขั้นเสนอบทเรียน เป็นขั้นตอนที่ครูพูดประโยคคำสั่งเป็นภาษาอังกฤษ พร้อมทั้งแสดงท่าทางประกอบ 2 – 3 ครั้ง ให้นักเรียนฟังและแสดงท่าทางปฏิบัติพร้อม ๆ กับครู โดยไม่ต้องพูด

ขั้นการปฏิบัติ เป็นขั้นตอนที่ครูจะใช้ประโยคคำสั่ง สั่งให้นักเรียนแสดงออกด้วยท่าทาง ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น โดยไม่ต้องดูแบบอย่างจากครู

ขั้นประเมินผลการปฏิบัติและให้ข้อมูลย้อนกลับ เป็นขั้นตอนที่ครูเป็นผู้สังเกตการปฏิบัติ การแสดงออกด้วยการโต้ตอบทางสรีระของนักเรียน โดยครูเสริมแรงใจ เมื่อนักเรียนปฏิบัติได้ถูกต้อง หรือให้คำแนะนำแก้ไข เมื่อนักเรียนไม่เข้าใจ สำหรับขั้นนี้ ครูจะใช้ตลอดเวลา ทุกระยะของการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน

ขั้นประเมินผลโดยใช้กิจกรรมเสริม เป็นขั้นตอนที่ให้นักเรียนฝึกออกเสียง คำศัพท์ สะกดคำศัพท์ บอกความหมายของคำศัพท์ ใช้แบบฝึกและเกมเพื่อเสริมแนวคิดรวบยอด ด้านโครงสร้างไวยากรณ์ จัดแสดงละครที่เป็นเรื่องนิทานสนุกสนาน แสดงท่าทางประกอบเพลง ใ้วาดรูปหรือเขียนลำดับเหตุการณ์ การให้เล่าเรื่องย้อนกลับ และการแสดงบทบาทสมมติเพื่อ ให้นักเรียนมีความเข้าใจบทเรียนดียิ่งขึ้น

(5) การสร้างแบบประเมินความเหมาะสมของแผนการสอน โดยใช้วิธีสอนด้วยการ โต้ตอบทางสรีระและวิธีสอนตามคู่มือครู มีขั้นตอนดังนี้

1) ศึกษาหลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยศึกษาจากงาน ของ บัญญัติ ชำนาญกิจ (2534 : 295 - 296) ของ สมลักษณ์ สุเมธ (2539 : 277-278) และแนว การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของ ละเอียด จุฑานันท์ (2543 : 168-169)

2) สร้างแบบการประเมินความเหมาะสมของแผนการสอน เป็นแบบการ ประเมินด้วยการใช้มาตราส่วนประมาณค่า โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนเป็นแบบจัดอันดับ คุณภาพแบ่งเป็น 5 ระดับ แต่ละระดับมีความหมายดังนี้

- 5 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด
- 4 หมายถึง เหมาะสมมาก
- 3 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง
- 2 หมายถึง เหมาะสมน้อย
- 1 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

(รายละเอียดของแบบประเมิน แสดงไว้ในภาคผนวก ข หน้า 100)

3) นำแบบประเมินความเหมาะสมของแผนการสอนที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้ เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คนตรวจดูความเหมาะสมของการใช้ภาษา และลักษณะของข้อความในแต่ละ ข้อ แล้วนำมาแก้ไขปรับปรุง ซึ่งผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินความเหมาะสมของแผนการสอน ได้แก่ นายเทียน เขียวภักดี นางสาวสุรียา จันทร์เนียม และนางสาวพรทิพย์ บุญช่วย

(รายละเอียดแสดงไว้ในภาคผนวก ก หน้า 95)

(6) การหาคุณภาพของแผนการสอน โดยใช้วิธีสอนด้วยการโต้ตอบทางสรีระและวิธี สอนตามคู่มือครู มีขั้นตอนดังนี้

1) นำแผนการสอนที่สร้างขึ้นทั้ง 2 วิธี จำนวนวิธีสอนละ 12 แผนให้ผู้เชี่ยวชาญ ในการสอนภาษาอังกฤษ ชุดเดิม จำนวน 3 คน มาเป็นผู้ตรวจความเหมาะสม โดยพิจารณาในเรื่อง ความชัดเจนถูกต้องของจุดประสงค์ ความสอดคล้องของกิจกรรมและเนื้อหา

2) นำแบบประเมินความเหมาะสมของแผนการสอนโดยใช้วิธีสอนด้วยการโต้ตอบทางสรีระ จำนวน 12 แผน และโดยใช้วิธีสอนตามคู่มือครู จำนวน 12 แผน ให้ผู้เชี่ยวชาญดำเนินการตรวจสอบให้ระดับน้ำหนักของความเหมาะสมของแผนการสอนทั้งสองวิธีจำนวน 24 แผน แผนละ 1 ฉบับ คนละ 24 ฉบับ

3) นำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการสอนในแต่ละข้อรายการ มาหาค่าเฉลี่ย (X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยกำหนดค่าเฉลี่ยเป็น 5 ระดับ มีความหมายดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21 - 5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41 - 4.20 หมายถึง เหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.60 - 3.40 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.80 - 2.59 หมายถึง เหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.79 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

ผลการประเมินแผนการสอนโดยใช้วิธีสอนด้วยการโต้ตอบทางสรีระ ดังแสดงในตาราง

ที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงค่าเฉลี่ยความคิดเห็น ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการสอนโดยใช้วิธีสอนด้วยการโต้ตอบทางสรีระ

แผนที่	คนที่ 1		คนที่ 2		คนที่ 3		รวม		ความหมาย
	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.	
1	4.38	0.5	4.63	0.5	4.38	0.5	4.46	0.14	เหมาะสมมากที่สุด
2	4.38	0.5	4.38	0.5	4.38	0.5	4.38	0	เหมาะสมมากที่สุด
3	4.44	0.51	4.44	0.51	4.63	0.5	4.5	0.11	เหมาะสมมากที่สุด
4	4.5	0.52	4.5	0.52	4.56	0.51	4.52	0.03	เหมาะสมมากที่สุด
5	4.56	0.51	4.5	0.52	4.56	0.51	4.54	0.03	เหมาะสมมากที่สุด
6	4.44	0.51	4.44	0.51	4.56	0.51	4.48	0.07	เหมาะสมมากที่สุด
7	4.38	0.5	4.38	0.5	4.56	0.51	4.44	0.1	เหมาะสมมากที่สุด
8	4.31	0.48	4.31	0.48	4.56	0.51	4.39	0.14	เหมาะสมมากที่สุด
9	4.13	0.72	4.31	0.6	4.56	0.51	4.33	0.22	เหมาะสมมากที่สุด
10	4.31	0.48	4.38	0.5	4.56	0.51	4.42	0.13	เหมาะสมมากที่สุด
11	4.31	0.48	4.38	0.5	4.56	0.51	4.42	0.13	เหมาะสมมากที่สุด
12	3.94	0.44	4.19	0.54	4.56	0.51	4.23	0.31	เหมาะสมมากที่สุด

จากตารางที่ 3.1 ได้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เป็น 4.23 – 4.54 และ 0- 0.31 แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าแผนการสอนแต่ละแผนมีความเหมาะสมมากที่สุด

4) ผู้วิจัยได้ให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน เสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ในการแก้ไขและปรับปรุงแผนการสอน โดยให้ลงความเห็นเป็นคำเสนอแบบเนาะปลายเปิดไว้ตอนท้ายแบบประเมินของทุกแผนการสอน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1. การเขียนรายละเอียดของสาระสำคัญในแผนการสอนที่ 9 ยังไม่ชัดเจน

4.2. ทุกแผนการสอนในกิจกรรมการเรียนการสอน ควรหลีกเลี่ยงใช้คำว่า “ครู” ควรขึ้นต้นคำว่า “นักเรียน” ให้มากที่สุด

4.3 แผนการสอนที่ 8 ในการเขียนภาพสัญลักษณ์ ควรให้นักเรียนนำป้ายที่ทำขึ้นนั้นไปติดไว้ตามที่ต่าง ๆ รอบบริเวณ โรงเรียน เพื่อให้เกิดการปฏิบัติจริงและสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้

4.4 แผนการสอนที่ 9 ครูควรเตรียมข้อลึกลับไว้ที่กระดานเพื่อให้นักเรียนที่ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มเสร็จแล้วออกมาฝึกพูดและวาดภาพตามประโยคคำสั่งโดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองและเพื่อแก้ปัญหาในการไปช่วยเหลือเพื่อน ๆ คนอื่นที่ยังปฏิบัติกิจกรรมอยู่

4.5 แผนการสอนที่ 10 ควรสอนให้นักเรียนได้ฝึกการอ่านและพูดจำนวนตัวเลขให้คล่องแคล่วก่อน ทุก ๆ ระยะเวลา เพื่อให้รู้ความหมายของเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมที่ถูกต้อง และจะทำให้การเรียนรู้เรื่องนาฬิกาเป็นเรื่องง่ายและสนุกสนานยิ่งขึ้น

4.6 แผนการสอนที่ 11 ควรแบ่งเนื้อหาที่ใช้สอนเป็น 2 แผน เพราะเนื้อหา มากกว่าเวลาที่กำหนดไว้ ควรเพิ่มกิจกรรมเสริมทักษะการพูดโดยให้นักเรียนเรียงลำดับกิจกรรมตามความสนใจของตนเอง

4.7 แผนการสอนที่ 12 ขึ้นประเมินผลโดยใช้กิจกรรมเสริมควรให้นักเรียนได้วาดภาพ ระบายสีความหมายของประโยค แล้วเก็บไว้เป็นผลงานของนักเรียนหรือของกลุ่ม

5) นำแผนการสอนทั้งหมด 12 แผน มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นนำแผนการสอนที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว ไปทดลองสอนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนท่าบ้านหลวงฯ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอหันคา สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยนาท ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 18 คน เพื่อหาข้อบกพร่องและเวลาที่เหมาะสมในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ

6) นำแผนการสอนมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง ก่อนนำไปสอนจริง

2. การสร้างแผนการสอนโดยใช้วิธีสอนตามคู่มือครู มีขั้นตอน ดังนี้

(1) ศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2539

(2) ศึกษากระบวนการ วิธีการจัดกิจกรรม และลำดับชั้นการสอน จากหนังสือ

แนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2539 ของหน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และหนังสือเรียน English Is Fun เล่ม 1- 4

(3) สร้างแผนการสอนจำนวน 12 แผนโดยยึดจุดประสงค์และเนื้อหาเดียวกับที่ใช้ในแผนการสอนของกลุ่มทดลอง ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นขั้นที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมที่จะเรียนภาษาใหม่

ขั้นการนำเสนอ เป็นขั้นในการให้ตัวป้อนทางภาษาแก่ผู้เรียน ครูผู้สอนแสดงบทบาทเป็นผู้ให้ข้อมูล และผู้เรียนมีหน้าที่ในการฟังและสังเกต

ขั้นฝึก เป็นขั้นการฝึกตัวภาษาในสถานการณ์เดียวกันกับที่ครูผู้สอนนำเสนอ
ในขั้นนี้ ครูผู้สอนแสดงบทบาทเป็นผู้ควบคุม และผู้เรียนมีหน้าที่ในการฝึกและมีส่วนร่วมใน
กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำไปใช้ เป็นขั้นที่จัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารใน
สถานการณ์เหมือนชีวิตจริง เป็นสถานการณ์ใหม่ ครูผู้สอนแสดงบทบาทเป็นผู้ให้คำแนะนำ
ผู้เรียนมีหน้าที่ในการผลิตภาษา

ขั้นสรุป เป็นขั้นที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้สรุปสาระสำคัญของบทเรียน กิจกรรม
ที่จัดขึ้นในขั้นตอนนี้ อาจจะเป็นเพลง เกม การทำแบบฝึกหัดต่าง ๆ หรือการมอบหมายงาน เป็นต้น

(4) นำแผนการสอนตามคู่มือครูที่สร้างขึ้นจำนวน 12 แผน ให้ผู้เชี่ยวชาญในการ
สอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 คน มาเป็นผู้ตรวจสอบแผนการสอน โดยพิจารณาในเรื่องความชัดเจน
ถูกต้องของจุดประสงค์ความสอดคล้องของกิจกรรมและเนื้อหา

(5) นำแบบประเมินความเหมาะสมของแผนการสอนที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้
เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความเหมาะสมของการใช้ภาษา และลักษณะของข้อความในแต่ละ
ย่อแล้วนำมาแก้ไขปรับปรุง ซึ่งผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินความเหมาะสมของแผนการสอน ได้แก่
นายเทียน เขียวภักดี นายคะนอง อ่ำบุญ และนางสาวพรทิพย์ บุญช่วย

(รายละเอียดแสดงไว้ในภาคผนวก ก หน้า 95)

ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการสอนโดยใช้วิธีสอนตามคู่มือครู ดังแสดงใน
ตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการสอนโดยใช้วิธีสอนตามคู่มือครู

แผนที่	คนที่ 1		คนที่ 2		คนที่ 3		รวม		ความหมาย
	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.	
1	4.18	0.54	4.38	0.50	4.38	0.50	4.31	0.12	เหมาะสมมากที่สุด
2	3.69	0.48	4.38	0.50	4.18	0.54	4.08	0.36	เหมาะสมมาก
3	3.81	0.65	3.93	0.57	3.93	0.57	3.89	0.07	เหมาะสมมาก
4	3.93	0.57	4.18	0.54	3.81	0.65	3.97	0.19	เหมาะสมมาก
5	3.43	0.51	4.18	0.54	4.18	0.54	3.93	0.43	เหมาะสมมาก
6	4.18	0.54	4.13	0.72	4.18	0.54	4.16	0.03	เหมาะสมมาก
7	3.43	0.51	3.93	0.57	3.81	0.65	3.72	0.26	เหมาะสมมาก
8	3.69	0.48	3.81	0.65	3.93	0.57	3.81	0.12	เหมาะสมมาก
9	3.81	0.65	4.18	0.54	4.18	0.54	4.06	0.21	เหมาะสมมาก
10	3.69	0.48	3.93	0.57	3.93	0.57	3.85	0.14	เหมาะสมมาก
11	3.43	0.51	3.81	0.65	3.69	0.48	3.64	0.19	เหมาะสมมาก
12	4.18	0.54	4.18	0.54	4.31	0.48	4.22	0.07	เหมาะสมมากที่สุด

จากตารางที่ 3.2 ได้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเป็น 3.64 – 4.31 และ 0.07- 0.43 แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าแผนการสอนแต่ละแผนมีความเหมาะสมมาก โดยเฉพาะแผนการสอนที่ 1 และ 12 มีความเหมาะสมมากที่สุด

4) ผู้วิจัยได้ให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน เสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ในการแก้ไขและปรับปรุงแผนการสอน โดยให้ลงความเห็นเป็นคำเสนอแบบแนบปลายเปิดไว้ตอนท้ายแบบประเมินของทุกแผนการสอน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1. การเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ ในแผนการสอนที่ 7 ยังไม่ชัดเจน

4.2. ในการสอน ชื่อนำไปใช้ในแผนการสอนที่ 10 ควรเพิ่มกิจกรรมที่

นักเรียนส่วนใหญ่พบในชีวิตประจำวัน

4.3 ทุกแผนการสอนควรมีการสรุปรูปแบบประโยคคำสั่ง เพื่อให้นักเรียนได้เข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้น

5) นำแผนการสอนโดยใช้วิธีสอนตามตามคู่มือครูทั้งหมด 12 แผนมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นนำแผนการสอนที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว ไปทดลองสอนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนท่าบ้านหลวงฯ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอหันคา สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยนาท ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 18 คน เพื่อหาข้อบกพร่องและเวลาที่เหมาะสมในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ

6) นำแผนการสอนมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง ก่อนนำไปสอนจริงกับนักเรียนกลุ่มควบคุม

3. การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง มีขั้นตอนดังนี้

(1) ศึกษาเนื้อหาจากหนังสือ The Children's Response TPR and Beyond ที่กรมวิชาการใช้เป็นคู่มือจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา และจากหนังสือแบบเรียน English is Fun เล่ม 1 – 4 ที่ใช้สอนในระดับชั้น ป.3 – ป.6

(2) ศึกษากิจกรรมที่ใช้ในการวัดและประเมินผลของชีริน (Sheerin, 1996) และเนลสัน (Nelson, 1997) ศึกษาแบบทดสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษจากหนังสือ “แนวทาง การสร้างข้อสอบภาษา” ของ อัจฉรา วงษ์โสธร (2538) และ “ การทดสอบและประเมินผลการเรียน การสอนภาษาอังกฤษ” ของ อัจฉรา วงษ์โสธร (2544)

(3) สร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร วิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ การกำหนดลักษณะของข้อสอบ (รายละเอียดแสดงไว้ในภาคผนวก ข หน้า 114)

(4) สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง เป็นข้อทดสอบปรนัย แบบเลือกตอบ ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 35 ข้อ ให้ครอบคลุมเนื้อหาตามจุดประสงค์ และพฤติกรรมที่ต้องการวัด

(5) ตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดความสามารถในการฟัง ตามขั้นตอนดังนี้

1) ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน พิจารณาว่าข้อสอบแต่ละข้อสามารถวัดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการวัดหรือไม่ โดยใช้เกณฑ์การกำหนดคะแนนความคิดเห็นไว้ดังนี้ (แสดงไว้ในภาคผนวก ข หน้า 111)

คะแนน + 1 สำหรับข้อคำถามที่แน่ใจว่าสอดคล้อง

คะแนน 0 สำหรับข้อคำถามที่ไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง

คะแนน + 1 สำหรับข้อคำถามที่แน่ใจว่าไม่สอดคล้อง

(6) บันทึกผลการพิจารณาถึงความเห็น ของผู้เชี่ยวชาญในแต่ละข้อ แล้วนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยผู้วิจัยคัดเลือกข้อทดสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 จึงจะถือว่าข้อสอบนั้นมีความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) พบว่าข้อทดสอบที่ควรได้รับการแก้ไขปรับปรุง มีจำนวน 1 ข้อ ได้แก่ข้อ 13 เนื่องจากมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.33 (รายละเอียดแสดงไว้ในภาคผนวก ข หน้า 139)

(7) นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง ที่แก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน พิจารณาข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้อีกครั้ง พบว่าข้อที่ 13 มีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1

(8) นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังจำนวน 35 ข้อที่ตรวจแก้ไขเรียบร้อยแล้ว ไปทดลองสอบกับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 โรงเรียนวัดราษฎร์ศรัทธาราม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอหันคา สำนักงานการประถมศึกษาชัยนาท ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 28 คน เพื่อหาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยตรวจและรวมคะแนนทุกข้อของแต่ละคนเข้าด้วยกัน แล้วนำมาเรียงลำดับคะแนนของผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดถึงต่ำสุด

(9) ใช้เทคนิค 33 % โดยนำผลที่ได้ของข้อทดสอบ 35 ข้อ มาวิเคราะห์เป็นรายข้อ เพื่อหาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก (บุญชม ศรีสะอาด 2532 : 80) จากนั้นคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.25 – 0.85 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.22 - 0.77 ได้ข้อสอบจำนวน 25 ข้อ จากนั้นนำมาพิจารณาคัดเลือกอีกครั้ง เพื่อให้ได้จำนวนข้อตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้คือ 20 ข้อ กำหนดค่าความยากง่ายระหว่าง 0.30 – 0.80 และกำหนดค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.23 - 0.77 โดยพิจารณาจากค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกที่กำหนดไว้ดังกล่าว พบว่ามีข้อทดสอบที่มีค่าความยากง่าย 0.85 จำนวน 2 ข้อและค่าอำนาจจำแนก 0.22 จำนวน 3 ข้อไม่ควรนำมาเป็นข้อทดสอบเนื่องจากเกณฑ์ต่ำกว่าที่ผู้วิจัยกำหนดไว้

(10) นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังที่คัดเลือกและปรับปรุงแก้ไขแล้ว จำนวน 20 ข้อ ไปทดลองสอบอีกครั้งกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดราษฎร์ศรัทธาราม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอหันคา สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยนาท นำผลคะแนนที่ได้มาหาค่าความเที่ยงโดยใช้สูตรคูเดอร์ ริชาร์ดสัน 20 (KR - 20) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 197 – 199) ได้ค่าเท่ากับ 0.76 (รายละเอียดแสดงไว้ในภาคผนวก ค หน้า 155)

4. การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูด มีขั้นตอนดังนี้

(1) ศึกษาเนื้อหาจากหนังสือ The Children's Response TPR and Beyond ที่กรมวิชาการใช้เป็นคู่มือจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา และจากหนังสือแบบเรียน English is Fun เล่ม 1 – 4 ที่ใช้สอนในระดับชั้น ป.3 – ป.6

(2) ศึกษากิจกรรมที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการพูดของชีริน (Sheerin.1996) และแฮดฟิลด์ (Hadfield.1999) ศึกษาแบบทดสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษจากหนังสือ “แนวทางการสร้างข้อสอบภาษา” ของ อัจฉรา วงษ์โสธร (2538) และ “ การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ” ของ อัจฉรา วงษ์โสธร (2544)

(3) สร้างตารางวิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ (รายละเอียดแสดงไว้ในภาคผนวก ข หน้า 141)

(4) สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูด จำนวน 2 ภาพ โดยให้นักเรียนดูภาพและพูดบรรยายเกี่ยวกับบุคคลและเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องจากภาพที่กำหนดให้ กำหนดเวลาที่ใช้ในการพูด 2 ภาพ ภาพละ 3 - 4 นาที โดยกำหนดลักษณะของภาพให้ครอบคลุมเนื้อหาตามจุดประสงค์และพฤติกรรมที่ต้องการวัด โดยมีรายละเอียดของแต่ละภาพ ดังนี้

1) ภาพที่ 1 ให้นักเรียนบรรยายภาพของการไปที่ทะเล

2) ภาพที่ 2 บรรยายภาพวิวทิวทัศน์ในท้องถิ่น

(รายละเอียดแสดงไว้ในภาคผนวก ข หน้า 145-146)

(5) ตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดความสามารถในการพูด ตามขั้นตอนดังนี้

1) ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบด้านความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ พฤติกรรม โดยแบบบันทึกผลการพิจารณาลงความเห็นว่าแบบวัดความสามารถในการพูดแต่ละข้อว่าเหมาะสมที่จะวัดจุดประสงค์ที่ต้องการวัดหรือไม่โดยกำหนดมาตราส่วนประมาณค่า ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2535 : 62)

4 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

3 หมายถึง เหมาะสมมาก

2 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

1 หมายถึง เหมาะสมน้อย

0 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

(รายละเอียดของแบบประเมิน แสดงไว้ในภาคผนวก ข หน้า 142)

(6) การสร้างแบบประเมินความเหมาะสมของแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนดังนี้

1) ศึกษาหลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยศึกษาจากหนังสือ “ การวิจัยเชิงปฏิบัติการ” ของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2532 : 34- 51) หนังสือ “แนวทางการสร้างข้อสอบภาษา” ของ อัจฉรา วงษ์โสธร (2538) และงานวิจัยของ สุกัญญา ศิลประสาท (2544)

2) นำแบบประเมินความเหมาะสมของแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) ความเหมาะสมของการใช้ภาษา และลักษณะของข้อความในแต่ละข้อ แล้วนำมาแก้ไขปรับปรุง

3) นำแบบประเมินความเหมาะสมของแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ดำเนินการตรวจสอบให้ระดับน้ำหนักของความเหมาะสมของแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูด ทั้ง 2 ภาพ ภาพละ 1 ฉบับ คนละ 2 ฉบับ (รายละเอียดแสดงไว้ในภาคผนวก ข หน้า 143-144)

4) นำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดในแต่ละข้อรายการ มาหาค่าเฉลี่ย (X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกำหนดค่าเฉลี่ยเป็น 5 ระดับ มีความหมายดังนี้

- ค่าเฉลี่ย 3.21 - 4.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 2.41 - 3.20 หมายถึง เหมาะสมมาก
- ค่าเฉลี่ย 1.60 - 2.40 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 0.80 - 1.59 หมายถึง เหมาะสมน้อย
- ค่าเฉลี่ย 0.00 - 0.79 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

ผลการประเมินแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูด แสดงในตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 แสดงค่าเฉลี่ยความคิดเห็น ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบทดสอบ วัดความสามารถในการพูด

ข้อที่	คนที่ 1		คนที่ 2		คนที่ 3		ค่าเฉลี่ย		ความหมาย
	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.	
1	3.33	0.52	3.5	0.55	3.67	0.52	3.5	0.17	เหมาะสมมากที่สุด
2	3.83	0.41	3.33	0.52	3.67	0.52	3.61	0.26	เหมาะสมมากที่สุด

จากตารางที่ 3.2 ได้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เป็น 3.5- 3.61 และ 0.17- 0.26 แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าแบบทดสอบ วัดความสามารถในการพูดในแต่ละข้อมีความเหมาะสมมากที่สุด

5) ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน ได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ในเรื่องขนาดของภาพว่า ควรขยายให้เห็นชัดเจน เน้นการระบายสีให้ภาพมีจุดเด่นที่สวยงามและควรเพิ่มรายละเอียดของ รูปภาพธรรมชาติที่หลากหลายเพื่อให้เหมาะสมกับกิจกรรม และเนื้อหาที่นักเรียนพบในชีวิตประจำวัน

6) ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว ไปปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบ วัดความสามารถในการพูดให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

7) นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูด ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปใช้เป็น เครื่องมือในการวิจัยต่อไป

(7) ผู้วิจัยได้กำหนดการตรวจให้คะแนนความสามารถในการพูด ผู้วิจัยได้ศึกษาการ วัดและประเมินผลการพูดภาษาอังกฤษของ ฮีตัน (Heaton.1990 :61-119 อ้างถึงใน สุกัญญา ศิลประสาธ. 2544 : 19-20) ของคลาก (Clark. 1972 : 93 อ้างถึงใน อัจฉรา วงศ์โสธร. 2544 :256) และคู่มือการสร้างเครื่องมือภาคปฏิบัติภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา ของสำนักทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (อ้างถึงใน พนอ สวนแก้ว. 2541 : 58 – 60) ซึ่ง ผู้วิจัยได้ปรับระบบการให้คะแนนความสามารถในการพูดเป็น 5 ด้าน ๆ ละ4 ระดับ โดยในแต่ละระดับมีคะแนนเต็ม 4 คะแนน ตามรายละเอียดดังนี้

1) การออกเสียง (Pronunciation)

ให้ 1 คะแนน เมื่อผู้พูดไม่สามารถออกเสียงให้เป็นที่น่าเข้าใจได้

ให้ 2 คะแนน เมื่อผู้พูดออกเสียงผิดมาก จนผู้ฟังฟังแล้วไม่เข้าใจ

ให้ 3 คะแนน เมื่อผู้พูดออกเสียงผิดเป็นบางครั้ง แต่ก็สามารถเข้าใจได้

เป็นส่วนใหญ่

ให้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูดออกเสียงได้ถูกต้องและสามารถพูดให้เป็นที่เข้าใจ
ได้ตลอด

2) คำศัพท์ (Vocabulary)

ให้ 1 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้คำศัพท์ผิดและพูดโต้ตอบสื่อสารไม่ได้

ให้ 2 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้คำศัพท์ผิดมากและผิดบ่อยจนทำให้ยากแก่การ

เข้าใจ

ให้ 3 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้คำศัพท์ผิดเป็นบางครั้ง แต่ก็สามารถสื่อความหมาย

ได้เป็นส่วนใหญ่

ให้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องเหมาะสมในทุกสถานการณ์

3) โครงสร้าง (Structure)

ให้ 1 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดจนไม่สามารถสื่อสารได้

ให้ 2 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้ไวยากรณ์เบื้องต้นผิด แต่ก็มีวลีบางส่วนถูกต้องบ้าง

ให้ 3 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้โครงสร้างไวยากรณ์โดยทั่วไปถูกต้องและมีข้อ

ผิดพลาดเพียงเล็กน้อย

ให้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูดสามารถใช้โครงสร้างไวยากรณ์และประโยคได้ถูกต้อง

เหมาะสม

4. ความคล่องแคล่ว (Fluency)

ให้ 1 คะแนน เมื่อผู้พูด หยุดพูด พูดติดนานจนทำให้การสนทนาดำเนินไป

ไม่ได้

ให้ 2 คะแนน เมื่อผู้พูด พูดตะกุกตะกักขาดเป็นห้วง ๆ จนต้องพยายามพูด

เริ่มต้นประโยคใหม่บ่อยครั้ง

ให้ 3 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดได้อย่างต่อเนื่องเป็นปกติ แต่มีตะกุกตะกักบ้างเป็น

บางครั้ง

ให้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูดสามารถสนทนาได้อย่างเป็นธรรมชาติและมีการหยุด

เว้นช่วงเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา

5) การสื่อสาร (Communication)

ให้ 1 คะแนน เมื่อผู้พูด พูดให้ผู้ฟังเข้าใจเพียงเล็กน้อย เป็นคำ ๆ เป็นส่วน ๆ

ไม่ต่อเนื่องครบถ้วน

ให้ 2 คะแนน เมื่อผู้พูด พูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ โดยใช้ประโยคง่าย ๆ สั้น ๆ

ให้ 3 คะแนน เมื่อผู้พูด พูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้เป็นส่วนใหญ่เกือบทั้งหมด
ให้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูด สามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ทั้งหมด

(8) กำหนดวิธีการให้คะแนนการพูด กำหนดผู้ให้คะแนน 2 คน ได้แก่ผู้วิจัย และครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่มีประสบการณ์การสอน 20 ปีขึ้นไป ซึ่งมีความเข้าใจแบบทดสอบ เกณฑ์การให้คะแนน และวิธีการให้คะแนนตรงกันกับผู้วิจัย ในการทดสอบมีการใช้เทปบันทึกเสียง บันทึกการพูดของนักเรียนแต่ละคนไว้ เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาให้คะแนน จากนั้นนำคะแนนที่ได้จากผู้ประเมินทั้ง 2 คน มารวมกันหาค่าเฉลี่ย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยดำเนินการดังนี้

(1) ทำการทดสอบก่อนเรียน กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยแบบทดสอบความสามารถในการฟัง เป็นแบบทดสอบปรนัยจำนวน 20 ข้อ และแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูด ด้วยการเล่าเรื่องจากภาพที่กำหนดให้จำนวน 2 ภาพ แล้วบันทึกผลการสอบไว้เป็นคะแนนก่อนเรียน

(2) ดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยทดลองสอนภาษาอังกฤษด้วยตนเองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นทั้งสองกลุ่ม จำนวนกลุ่มละ 38 คนในเวลาเรียนปกติ ใช้เวลาในการทดลองทั้งสิ้น 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน วันละ 2 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 24 ชั่วโมง เริ่มทำการสอนตั้งแต่วันที่ 9 กันยายน พ.ศ. 2545 – วันที่ 27 กันยายน พ.ศ. 2545 ในวันแรกสอนกลุ่มทดลอง เวลา 09.30 – 10.30 น. สอนกลุ่มควบคุม เวลา 12.30 – 13.30 น. และในวันต่อไป สอนกลุ่มควบคุม เวลา 09.30 – 10.30 น. สอนกลุ่มทดลอง เวลา 12.30 – 13.30 น. โดยทำการสอนสลับเวลากันในแต่ละวัน

(3) เมื่อสิ้นสุดการสอนแล้ว ผู้วิจัยทำการทดสอบหลังเรียน ด้วยแบบทดสอบฉบับเดียวกันกับก่อนเรียน

(4) ตรวจสอบผลการทดสอบ โดยนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ เพื่อตรวจสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยนำข้อมูลมาจำแนกตามตัวแปร แล้ววิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

(1) คำนวณหาค่าความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการสอน และของแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูด (บุญชม ศรีสะอาด. 2535 : 102 – 103)

(2) คำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item - Objective Congruence : IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (เกษม สาขาวิทย. 2540 : 194)

(3) คำนวณหาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 210 – 211)

(4) คำนวณหาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง โดยใช้สูตร KR - 20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 198)

(5) เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนด้วยการโต้ตอบทางเสรีระ กับใช้วิธีสอนตามคู่มือครู ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการทดสอบแบบที่ (t – test) กรณีกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระแก่กัน (Dependent) (บุญชม ศรีสะอาด. 2535 : 109 -111)

(6) เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนด้วยการโต้ตอบทางเสรีระกับใช้วิธีสอนตามคู่มือครู ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการทดสอบแบบที่ (t – test) กรณีกลุ่มตัวอย่างเป็นอิสระแก่กัน (Independent) (บุญชม ศรีสะอาด. 2535 : 112 -113)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนโดยคำนวณจากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด. 2535 : 102 – 103)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ X แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

2. หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยคำนวณจากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด. 2535 : 102 – 103)

เมื่อ	S	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	คะแนนแต่ละตัว
	X	แทน	ค่าเฉลี่ย
	N	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม
	Σ	แทน	ผลรวม

3. ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item - Objective Congruence : IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (เกษม สาหร่ายทิพย์. 2540 : 194)

$$IOC = \frac{\Sigma R}{N}$$

เมื่อ

IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังกับจุดประสงค์การเรียนรู้
ΣR	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็น
N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

4. การวิเคราะห์ข้อสอบ หาค่าความยากง่ายของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง โดยใช้สูตรคำนวณของ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 210)

$$P = \frac{R}{N}$$

R	แทน	จำนวนคนที่ทำข้อนั้นถูก
N	แทน	จำนวนคนที่ทำข้อนั้นทั้งหมด

5. การวิเคราะห์เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง
ใช้สูตร (ลัวัน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 211)

$$D = \frac{R_U - R_L}{\frac{N}{2}}$$

D แทน ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ

R_U แทน จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มเก่ง

R_L แทน จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มอ่อน

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน

6. ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง ใช้สูตร KR – 20
ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (ลัวัน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 198)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right\}$$

n แทน จำนวนข้อของเครื่องมือวัด

p แทน สัดส่วนของผู้ทำได้ในข้อหนึ่งๆ

q แทน สัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่งๆ

S_t^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือฉบับนั้น

7. การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียน โดยการทดสอบ
แบบที (t-test) กรณีกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระแก่กัน (dependent) (บุญชม ศรีสะอาด. 2532 :
109)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

เมื่อ

t แทน ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตเพื่อทราบความ
มีนัยสำคัญ

D แทน ผลต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่

N แทน จำนวนคู่คะแนน

8. เปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมโดยการทดสอบแบบที (t-test) กรณีกลุ่มตัวอย่างเป็นอิสระแก่กัน (Independent) (บุญชม ศรีสะอาด. 2535 : 112 -113)

$$t =$$

$$df =$$

เมื่อ

- t แทน ค่าที่ใช้พิจารณาค่า t-distribution
- แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1
- แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2
- แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1
- แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2
- แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1
- แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2

ขั้นตอนในการวิจัย

